

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/109/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413209279
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Mario Dubaň
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1413209279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Maria Dubaňa a sudcov JUDr. Ivany Štiffovej a JUDr. Romana Majerského v spore žalobcov: 1/ O.. M. S., F.. X.XX.XXXX, L. W. XXXX/XX, T., 2/ L. S., F.. XX.X.XXXX, Z. XXXX/X, T., 3/ T.. O.. E. S.Á., F.. XX.X.XXXX, Z. XXXX/X, T., 4/ Q. S., F.. X.X.XXXX, T. XXXX/XA, T., zastúpených AK MS s.r.o., Galandova 3, Bratislava, proti žalovaným: 1/ D. P., F.. XX.XX.XXXX, S. XXXX, S., Č. S., 2/ H. Z., F.. XX.X.XXXX, K. E. E.na XXXX/X, H. - E., Č. S., 3/ H. P., F.. XX.X.XXXX, S. XXXX, S., Č. S., 4/ E. S., F.. XX.XX.XXXX, U. XX, U., Č. S. 5/ O.. W. P., F.. XX.X.XXXX, J. XXXX/XX, T., 6/ S. P., F.. XX.X.XXXX, J. XXXX/XX, T., zastúpených PERSPECTA Legal, s.r.o., Tomášikova 23/C, Bratislava, o náhradu škody 84.786,56 eura, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č.k. 4C/115/2013-337, zo dňa 9.2.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovaným priznáva proti žalobcom plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu; žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že (pôvodní) žalobcovia sa žalobou podanou na súde 14.5.2013 domáhali určenia, že žalovaní (pôvodní) sú povinní zaplatiť žalobcom 112.643,56 eura a náhradu trov konania. V priebehu konania bolo súdu prvej inštancie oznámené úmrtie pôvodného žalovaného 1/ Ing. H. P., ktorý zomrel XX.X.XXXX a pôvodného žalobcu 2/ Ing. R. S., ktorý zomrel XX.XX.XXXX. Po prerušení konania, súd prvej inštancie pokračoval v konaní po pôvodnom žalobcovi 2/ R. S., F.. X.XX.XXXX, zomr. XX.X.XXXX s jeho dedičmi, ktorými sú L. S., Bc. Ing. E. S. a Q. S.. Po skončení dedičského konania po pôvodnom žalovanom 1/ H. P., F.. XX.X.XXXX, W.. XX.X.XXXX, pokračoval v konaní s jeho dedičmi, ktorými sú D. P., H. Z., H. P., E. S.. Žalobcovia žalobu odôvodnili tým, že pozemkovoknižná parcela č. XXX bola v roku 1948 rozdelená Výmermi o vlastníctve pôdy zo dňa 21.8.1948, č. XXXX/XX - Ba a pridelená štyrom prídelcom tak, že jedna polovica, označená ako parcela č. XXX/X, vl. č. XXXX, o celkovej výmere 0,2722 ha, P. S. a manželke E. S., rod. E., k.ú. T. - H. (v podiele po 1/2), druhá polovica označená ako parcela č. XXX/X, vl. č. XXXX, o celkovej výmere 0,2723 ha, I. P. a manželke I. P., rod. T., k.ú. T. - H. (v podiele po 1/2?). Napriek skutočnosti, že parcela č. XXX bola Výmerom rozdelená na 1/2 (tzn. že ani rodina S., ani rodina P. nikdy celú parcelu č. XXX nevlastnila), po nahliadnutí do katastrálneho operátu v júli 2011 bolo zistené, že kataster nehnuteľností zapísal vlastnícke právo k celej pôvodnej PK parc. č. XXX na rodinu P.Z.. Zápis v katastri nehnuteľností a teda titul nadobudnutia vlastníckeho práva mal vychádzať z Osvedčení o dedičstve z roku 2003, sp. zn. D 996/02, Dnot 157/2003 po zomrelej I. P., rod. T. a sp. zn. D 783/03, Dnot 102/2003, po zomrelom I. P.. Po zápise vlastníckeho práva k celej parcele č. XXX na meno Ing. D. P. a Ing. H. P., každý v podiele 1/2 dochádzalo, na podklade geometrických plánov k vytváraniu nových parciel odčlenených z pôvodnej PK parcely č. XXX. K týmto pozemkom Ing. D. a Ing. H. P. postupne prevádzali vlastnícke práva na

tretej osoby a to i napriek tomu, že polovica z každého takto prevedeného pozemku bola vo vlastníctve žalobcov, čím porušili § 123 Občianskeho zákonníka a právnu povinnosť, podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv a tiež § 415 Občianskeho zákonníka. Konaním pôvodného žalovaného 1/ a právneho predchodcu žalovaných 2/ a 3/ vznikla žalobcom skutočná škoda, teda došlo k zmenšeniu ich majetku (poškodených), ktorá predstavuje 1/2 kúpnej ceny z každého prevádzaného pozemku.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C.s.p.), súd prvej inštancie v prejednávanej veci nemal preukázanú existenciu protiprávneho úkonu spočívajúceho v porušení povinnosti žalovaných. Vychádzal zo skutočností, že v rozhodnom čase v roku 2002, keď bolo konanie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť, bol notár v konaní o novoobjavenom dedičstve povinný preveriť s odbornou starostlivosťou rozsah majetku, ktorý patrí do dedičstva. Súd prvej inštancie mal za to, že ak notár do aktív zaradil nehnuteľnosť, k.ú. H. PK vl. č. XXXX, parc. č. XXX (a nie parc. č. XXX/X) vo väčšej časti v rozpore s právom, porušil svoju povinnosť notár. Súd prvej inštancie tak nemal naplnený prvý predpoklad pre vznik zodpovednosti za škodu. Súd prvej inštancie takisto nemal preukázané, že by žalobcom vznikla škoda alebo ušlý zisk. Ozrejmil, čo sa považuje za škodu, čo je skutočná škoda a ušlý zisk; bol názoru, že v prejednávanej veci žalobcovia nepreukázali hodnotu zmenšenia majetku ku dňu právoplatného Osvedčenia o dedičstve D 996/02, Dnot 157/2003 po zomrelej I. P. rod. T. zo dňa 8.10.2003 a Osvedčenia o dedičstve D 783/03, Dnot 102/2003 po zomrelom I. P. zo dňa 8.10.2003. Napokon uzavrel, že žalovaní nenaplnili uvedené podmienky pre vznik zodpovednosti za škodu, preto ďalšie predpoklady zodpovednosti za škodu považoval za irelevantné.

3. Vo vzťahu k námietke premlčania vznesenej žalovanými súd prvej inštancie vychádzal z toho, že subjektívna premlčacia doba v danom prípade je dva roky a plynie podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na základe tvrdenia žalobcov im škoda vznikla 12.2.2004 a to povolením vkladu vlastníckeho práva správou katastra pre SR - Slovenská správa ciest, dňa 3.2.2005 povolením vkladu vlastníckeho práva správou katastra pre spoločnosť BZ-INVEST, s.r.o. a dňa 1.8.2008 povolením vkladu vlastníckeho práva správou katastra pre Ing. H. T. a o škode sa dozvedeli 19.7.2011. Žalobcovia v konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli, kto za škodu zodpovedá. Objektívna premlčacia doba je trojročná a začala plynúť odo dňa právoplatnosti Osvedčenia o dedičstve D 783/03, Dnot 102/2003 a D 996/02, Dnot 157/2003, ktoré nadobudli právoplatnosť 8.10.2003, kedy žalovaný 1/ a právny predchodca žalovaných 2/ a 3/ nadobudli nehnuteľnosti, t.j. objektívna trojročná doba uplynula dňa 8.10.2006. Žalobcovia podali žalobný návrh až 14.5.2013, teda po uplynutí objektívnej premlčacej lehoty. Poukázal aj na to, že žalobcovia vychádzali z dokladov vypracovaných príslušnými orgánmi verejnej moci (Notárske osvedčenia o dedičstve, katastrálny úrad - geometrické plány, identifikácia parciel, listy vlastníctva), nespochybňovali ich správnosť; zdôraznil, že naopak, vzhľadom na ich verejnoprávny charakter sa prezumuje ich správnosť, pričom poukázal aj na § 205 C.s.p., v zmysle ktorého listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak; súd je týmito verejnými listinami ako dôkazným prostriedkom viazaný.

4. K obrane žalobcov voči vznesenej námietke premlčania, ako v rozpore s dobrými mravmi mal súd prvej inštancie za to, že v konaní nie sú dané okolnosti osobitného zreteľa, na základe ktorých by tento prípad naplňal znaky výnimočnej situácie a námietka premlčania by mala byť vyhodnotená ako porušujúca dobré mravy. Žalovaní (ich právni predchodcovia) pri svojom konaní vychádzali zo zásady správnosti a rozhodovania orgánov verejnej moci a preto nekonali v rozpore s dobrými mravmi (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.4.2015, sp. zn. 7 Cdo 507/2014). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie v zmysle § 420, § 100 ods. 1, ods. 2, § 101, § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že vznesená námietka premlčania uplatnených nárokov žalovanými je dôvodná; žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovaným, ktorí mali vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Proti rozsudku podali žalobcovia odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C.s.p. a žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalovaným uložiť povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcom 84.786.56 eura s úrokmi z omeškania 9,75 % ročne od 8.2.2013 do zaplataenia alternatívne napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov ich odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) bola výčitka adresovaná súdu prvej inštancie, že nesprávne vyhodnotil dôkazné prostriedky, ktoré počas konania vykonal a na základe toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a právny záverom. Nesprávne skutkové

zistenia a z nich vyplývajúce nesprávne právne závery spočívajú najmä v posúdení Výmeru o vlastníctve pôdy zo dňa 21.8.1948, č. 4525/48-Ba vydanom Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, ktorým bol P. S. a manželke E. (právnym predchodcom žalobcov) pridelený pozemok parc. č. XXX/X o výmere 0,2722 ha, druh pozemku - roľa, evidovaný na PKV č. XXXX, k. ú. H. a Výmeru o vlastníctve pôdy zo dňa 21.8.1948, č. 4525/48-Ba vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, ktorým boli I. P. a manželke I. (právnym predchodcom žalovaných) pridelený pozemok parc. č. XXX/X o výmere 0,2723 ha, druh pozemku - roľa evidovaný na PKV č. XXXX, k. ú. H. (ďalej len "Výmery o vlastníctve pôdy"). Namietali, že Výmer o vlastníctve pôdy je na rozdiel od Osvedčenia o dedičstve nadobúdacím právnym titulom, ktorým nadobudli právní predchodcovia žalovaných k parcele parc. č. XXX/X a právní predchodcovia žalobcov k parcele parc. č. XXX/X, vytvorenými z pôvodnej parcely parc. č. XXX evidovanej na PKV č. XXXX vlastníctvo. Osvedčenie o dedičstve D 783/03, Dnot 102/03 po zosnulom I. P. a Osvedčenie o dedičstve sp. zn. D 996/02, Dnot 157/03 po zosnulej I. P., rod T., sú vydané v rozpore s Výmermi o vlastníctve pôdy a nemôžu spôsobiť zmenu vo vlastníckom práve právnych predchodcov žalobcov, ani žalovaných, nie sú nadobúdacím právnym titulom na základe ktorého sa menia vlastnícke vzťahy. Osvedčenia o dedičstve iba osvedčujú vlastníctvo vyplývajúce z jedného z Výmerov o vlastníctve pôdy vydaného v prospech žalovaných.

6. Poukazovali na to, že v súlade s ustálenou judikatúrou je Výmer o vlastníctve pôdy verejnou listinou, ktorá preukazuje vlastnícke právo k prideleným nehnuteľnostiam a je vkladuschopnou listinou. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nerešpektoval vlastnícke právo a vlastnícke vzťahy vyplývajúce z Výmeru o vlastníctve pôdy v prospech žalobcov, pričom poukázali ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR podľa ktorej "Výmery a prídelové listiny ako verejné listiny boli a aj sú v súčasnosti dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a sú vkladuschopnými listinami, spôsobilými pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností" (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 1.7.2005, sp. zn. 4 Cdo 123/2003). Ten istý záver zaujal o. i. Najvyšší súd SR tiež v rozsudku zo dňa 1.7.2001, sp. zn. 5 Cdo 110/2000, ktorý bol uverejnený v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/2001, ako aj v rozsudku zo dňa 27.11.2007, sp. zn. 2 Cdo 337/2006).

7. Oponovali tým, že súd prvej inštancie neaplikoval na vec príslušnú právnu normu - § 132 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastníctvo k veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom. Ako vyplýva aj z dedičských spisov založených do spisu, notárka JUDr. Folbová svojím podpisom potvrdila skutočnosti v rozpore s Výmermi o vlastníctve pôdy na základe informácií poskytnutých zo strany žalovanej 5/, ktorá konala v dedičských konaniach v mene právnych predchodcov žalovaných. Na základe Osvedčení o dedičstve o novoobjavenom majetku sp. zn. D 996/02, Dnot 157/03 a D 783/03, Dnot 102/2003 správa katastra zapísala vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré bolo v rozpore s verejnou listinou - Výmerom o vlastníctve pôdy; u právnych predchodcov žalovaných absentoval nadobúdací právny titul. Právní predchodcovia žalovaných v rozpore s § 123 Občianskeho zákonníka nakladali s nehnuteľnosťou, ku ktorej nenadobudli s prihladnutím na § 132 Občianskeho zákonníka vlastnícke právo a neboli pri nakladaní s touto nehnuteľnosťou dobromyseľní.

8. Upriamili pozornosť na pojednávanie konané 24.10.2017 a na záverečnú reč zo dňa 7.8.2017, kde v súlade s § 205 C.s.p. preukázali, že Osvedčenia v dedičskom konaní o novoobjavenom majetku sp. zn. D 996/02, Dnot 157/03 a D 783/03, Dnot 102/2003 neboli vyhotovené v súlade s Výmerom o vlastníctve pôdy v prospech právnych predchodcov žalobcov, ani s Výmerom o vlastníctve pôdy v prospech právnych predchodcov žalovaných. Z Výmerov o vlastníctve pôdy nevyplýva a ani nikdy nevyplývalo, že právní predchodcovia žalovaných sú vlastníci celej parcely parc. č. XXX, ale iba jej časti parc. č. XXX/X. Súd prvej inštancie tak svojím rozhodnutím zmaril možnosť žalobcov uplatniť si nárok na náhradu škody, pričom žalobcovia nemôžu v dôsledku protiprávneho úkonu právnych predchodcov žalovaných vykonávať vlastnícke oprávnenia vyplývajúce z § 123 Občianskeho zákonníka - predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, aj napriek tomu, že im vlastnícke právo k pôvodnej parcele parc. č. XXX/X prináleží v zmysle vkladuschopnej listiny. Osvedčeniami o dedičstve po zosnulom I. P. a manželke I. nestratili právní predchodcovia žalobcov, resp. žalobcovia svoj vlastnícky vzťah k ich majetku a nič nebráni tomu, aby sa svojho nároku, resp. finančnej náhrady domáhali žalobou opierajúcou sa o všeobecné predpisy občianskeho práva. Konanie právnych predchodcov žalovaných považovali za rozporné s ich vlastníckym oprávnením.

9. Za zmätočné a v rozpore so skutkovým stavom a platným právom považovali všeobecné tvrdenie súdu prvej inštancie, že v predmetnej veci ide o porušenie povinnosti notárom ako súdnym komisárom v konaní o dedičstve. Poukázali § 175x O.s.p. účinného v čase prejednávania novoobjaveného majetku poručiteľov I. P. a I. P., podľa ktorého sa vykoná dedičské konanie o novoobjavenom majetku na základe návrhu. Dedičské konanie o novoobjavenom majetku poručiteľa I. P. začalo na základe Žiadosti o prejednanie novoobjaveného majetku poručiteľa - ornej pôdy podanej na Okresný súd Bratislava II pod sp. zn. D 865/02 jeho dedičmi - Ing. H. P.Š. a Ing. D. P. (právnymi predchodcami žalovaných 1/ - 4/), zastúpenými žalovanou 5/. Tieto osoby nesú plnú právnu zodpovednosť za obsah žiadosti. Porušenie právnej povinnosti spočíva v nakladaní a prevedení nehnuteľnosti, ku ktorej právnym predchodcom žalovaných neprínaležalo vlastnícke právo (ani na základe Osvedčení o dedičstve) na tretiu osobu a nie v porušení právnej povinnosti zo strany notára. Konanie žalovaných považovali za rozporné so zásadou rímskeho práva, podľa ktorej nikto nesmie mať prospech z vlastného nepoctivého správania a podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práva, ako sám má. Žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia boli v čase vykonaného prevodu právnymi predchodcami žalovaných, vlastníkmi polovice nehnuteľností na základe platného Výmeru o vlastníctve pôdy v prospech žalobcov. V súdnom konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že žalovaná 5/ ako právna nástupkyňa Ing. D. P. konala ako splnomocnenec dedičov - Ing. D. P. a Ing. H. P. v rozpore s dobrými mravmi, v dôsledku čoho notár osvedčil ich vlastníctvo k nehnuteľnosti. Konanie v rozpore s dobrými mravmi spočíva v tom, že právni predchodcovia žalovaných, si v rozpore s právnym a skutkovým stavom a v rozpore so zákonom uplatňovali vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktoré im neprínaležalo a následne s ňou nakladali a predali ju tretej osobe.

10. Boli názoru, že na podklade vykonaných dôkazov preukázali kumulatívne splnenie všetkých zákonných predpokladov vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu a to porušenie právnej povinnosti právnymi predchodcami žalovaných zastúpených žalovanou 5/ vyplývajúcou z právnych predpisov (§ 415 Občianskeho zákonníka); porušenia právnej povinnosti sa právni predchodcovia žalovaných dopustili tým, že nakladali s majetkom vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcov, ku ktorému nemali vlastnícke právo.

11. Poukázali tiež na to, že Okresný súd Bratislava II uznesením sp. zn. D 865/2002, Dnot 141/2002, zo dňa 16.1.2003, právoplatným 12.6.2003, zastavil toto dedičské konanie po poručiteľovi I. P. z dôvodu, že poručiteľ nezanechal žiadny majetok. Napriek tomu, že právni predchodcovia žalovaných, zastúpení žalovanou 5/ si boli vedomí tejto skutočnosti, podali opakovanú žiadosť o prejednanie novoobjaveného dedičstva. V opakovanej žiadosti o prejednanie novoobjaveného dedičstva zo dňa 18.6.2003 po poručiteľovi I. P. žiadali o pridelenie spisu notárke JUDr. Oľge Folbovej. I napriek skutočnosti, že o predmetnej veci už bolo právoplatne rozhodnuté a konanie bolo zastavené pre nezanechanie majetku zo strany poručiteľa a napriek tomu, že tento skutkový stav sa nezmenil, JUDr. Folbová na základe žiadosti a informácií poskytnutých od žalovanej 5/ osvedčila vlastníctvo právneho predchodcu žalovaných k majetku, o ktorom už bolo raz právoplatne rozhodnuté a zároveň k majetku ku ktorému prináležalo vlastnícke právo tretím osobám - žalobcom, resp. ich právnym predchodcom.

12. Ďalej poukázali na to, že notárka JUDr. Folbová, ako súdna komisárka v dedičskom konaní nekonala priamo s právnymi predchodcami žalovaných, ale konala so žalovanou 5/, ktorá nemala v dedičských konaniach udelené riadne plnomocenstvo, čím taktiež preukazovali nedostatok dobromyseľnosti žalovaných, ale predovšetkým na strane žalovanej 5/.

13. Mali za to, že jednoznačne osvedčili vznik škody ako majetkovej ujmy, ktorá nastala v majetkovej sfére žalobcov ako poškodených a ktorá je objektívne vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení majetkového stavu poškodených. Výška škody bola v konaní preukázaná ako jedna polovica kúpnej ceny za prevod nehnuteľností kúpnyimi zmluvami. Ku škode ako majetkovej ujme došlo v spojitosti s Kúpnuou zmluvou zo dňa 25.1.2005, ktorú uzatvorili právni predchodcovia žalovaných s treťou osobou spoločnosťou BZ-INVEST s.r.o. Zmenšenie majetku žalobcov, resp. ich právnych predchodcov nastalo účinnosťou kúpnych zmlúv v priamom dôsledku protiprávneho prevodu nehnuteľnosti uskutočneného právnymi predchodcami žalovaných. Prevod nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalovaných na tretiu osobu - spoločnosť BZ-INVEST, s.r.o., bol protiprávnym v dôsledku toho, že nadobúdací právny titul ("titulus") Výmer o vlastníctve pôdy patril žalobcom, resp. ich právnym predchodcom a u právnych predchodcov žalovaných nadobúdací právny titul k tejto nehnuteľnosti absentuje.

14. V danom prípade teda škoda nenastala v čase právoplatnosti Osvedčení o dedičstve, ako sa neprávne domnieva súd prvej inštancie, ale v spojitosti s protiprávnym prevodom nehnuteľnosti právnymi predchodcami žalovaných na tretiu osobu. Právni predchodcovia žalovaných ako vlastníci iba jednej polovice nehnuteľností v dôsledku svojho protiprávneho konania prijali aj plnenie, ktoré prináležalo žalobcom, resp. ich právnym predchodcom, v čoho dôsledku boli žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia poškodení na svojich majetkových právach a teda došlo k zníženiu ich majetku o 84.786,56 eura. Zmenšenie majetku žalobcov, resp. ich právnych predchodcov vzniklo v dôsledku jediného protiprávneho konania, a to prijatím finančného plnenia právnymi predchodcami žalovaných. Uvedenými skutočnosťami podporenými právnym stavom vlastníctva k nehnuteľnostiam a dôkaznými prostriedkami vykonanými v súdnom konaní je jednoznačne preukázaný aj kauzálny nexus.

15. Na doplnenie konania žalovanej 5/ v rozpore s platnými vlastníckymi vzťahmi poukázali na neplatné plnomocenstvo žalovanej 5/, ktoré jej udelili právni predchodcovia (Ing. H. P. a Ing. D. P.) v dedičskom konaní po poručiťoch - I. P. a I. P.. Plnomocenstvo udelené Ing. H. P. ako splnomocniteľom pre Ing. W. P. ako splnomocnenca považovali s prihliadnutím na § 37 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatné. Plná moc (založená v súdnom spise na liste č. 23 a 37) je nejasná a neurčitá. Plnou mocou zo dňa 16.7.2003 Ing. H. P. splnomocňuje Ing. W. P. na prejednanie dedičstva po zosnulých rodičoch I. P. a I. P.; v texte plnej moci chýba vymedzenie na aké konkrétne úkony a činnosti splnomocniteľ splnomocnenca oprávňuje a zároveň v plnomocenstve absentuje bližšie označenie poručiťov, spisových značiek dedičských konaní a prijatie plnomocenstva splnomocnencom.

16. Ing. W. P. nielenže nepodala návrh v rozsahu vlastníctva, ale ani nekonala v mene oprávneného dediča. Vykonávala úkony, ktoré jej z plnomocenstva nevyplývali. S poukazom na § 205 C.s.p. nie je pravdivé tvrdenie obsiahnuté v osvedčeniach o dedičstve, že Ing. H. P. je zastúpený Ing. W. P., preto ide o nulitné verejné listiny. Súd prvej inštancie sa touto argumentáciou podstatnou pre rozhodnutie vo veci nevysporiadal a neuviedol dôvody, pre ktoré argumentáciu žalobcov týkajúcu sa neplatnosti plnomocenstva prijíma alebo odmieta.

17. Namietali, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil objektívnu premlčaciu dobu, keď aplikoval nesprávnu právnu normu, t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú. Poukázal na to, že žalobcovia opakovane uviedli, že škoda bola právnymi predchodcami žalovaných spôsobená úmyselne a že právo na uplatnenie náhrady škody nebolo premlčané. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozsudku nijakým spôsobom nevysporiadal s tým, prečo na daný právny a skutkový stav neaplikoval desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu podľa § 106 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka. Boli názoru, že z vyššie uvádzaných skutočností jednoznačne vyplýva úmyselné protiprávne konanie právnych predchodcov žalovaných - nakladanie s nehnuteľnosťou a jej prevod na tretiu osobu - spoločnosť BZ-INVEST, s.r.o. - kúpnu zmluvou zo dňa 25.1.2005, pričom s prihliadnutím na § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda vznikla v predmetnom konaní povolením vkladu vlastníckeho práva pre spoločnosť BZ-INVEST, s.r.o. dňa 3.2.2005. Nakoľko Žaloba bola podaná osobne na súde 14.5.2013 je desaťročná objektívna premlčacia lehota zachovaná.

18. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len "C.s.p.") preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcov bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok verejne vyhlásil 30.6.2020 (§ 219 ods. 3 C.s.p.).

19. Z obsahu podanej žaloby vyplýva, že žalobcovia sa domáhajú náhrady škody 84.786,56 eura na tom skutkovom základe, že v dôsledku konania (právneho úkonu) právnych predchodcov žalovaných došlo k porušeniu ich vlastníckeho práva vyplývajúceho z § 123 Občianskeho zákonníka - predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním, aj napriek tomu, že im vlastnícke právo k pôvodnej parcele parc. č. XXX/X prináleží v zmysle vkladuschopnej listiny - Výmeru o vlastníctve pôdy č. 4525/48-Ba, zo dňa 21.8.1948, vydané v prospech právnych predchodcov žalobcov. Protiprávnosť konania žalovaných podľa žalobcov spočíva v prevedení 1/2 nehnuteľnosti, ku ktorej právni predchodcovia žalovaných nemali vlastnícke právo, čím došlo k porušeniu zásady podľa ktorej nikto nemôže na iného previesť viac práv ako má sám, ako aj všeobecnej prevenčnej povinnosti. V priebehu konania uviedli, že po podaní žaloby získali grafický prídelový plán z Katastrálneho operátu Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, ktorý sa pôvodne nenachádzal v skúmanej časti

katastrálneho operátu, a týmto dokumentom je jednoznačne preukázané reálne rozdelenie pôvodnej PKN parc. č. XXX do vlastníctva prídelcov na základe Výmeru o vlastníctve pôdy. V súlade s grafickým prídelovým plánom a Výmerom č. 4525/48-BA bola parc. č. XXX/X obsiahnutá v pozemkoch parc. č. XXXX/XXX, konkrétne o výmere 49 m² a v pozemkoch parc. č. XXXX/XXX, konkrétne o výmere 1.643 m², t.j. celková výmera neoprávnene prevedených pozemkov vo vlastníctve právnych predchodcov žalobcov bola 1.692 m² (a nie 2.806 m² ako bolo uvedené v návrhu na začatie konania), čo predstavuje finančnú stratu vo výške 84.786,56 eura.

20. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

21. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že sporové konanie sa začína na základe žaloby, ktorá je procesným úkonom a obracia sa ňou žalobca na súd, aby o jeho veci autoritatívne rozhodol. Základnou zložkou žaloby je tzv. žalobný nárok, ktorým žalobca stanovuje predmet konania a tým aj rozsah súdnej ochrany. Podanou žalobou žalobca teda vymedzuje aj rozhodujúce skutočnosti a relevantný skutkový dej, ktoré predstavujú údaje nutné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť, a preto sa ukladá žalobcovi uviesť v žalobe také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na ktorého základe uplatňuje v žalobnom petite svoj nárok, a to v takom rozsahu a kvalite, ktorá umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu a nezameniteľnosť s iným skutkom. Popisom rozhodujúcich skutočností sa vymedzuje predmet konania po skutkovej stránke.

22. V sporovom konaní stíha žalobcu zodpovednosť za voľbu žaloby, za jej obsah a za formuláciu žalobného petitu; súd je povinný ho len poučiť v intenciách jeho procesných práv a povinností, nemôže však za žalobcu vykonať priamu vecnú formuláciu návrhu výroku.

23. Základným predpokladom na (úspešné) uplatnenie nároku na náhradu škody je preukázanie porušenia právnej povinnosti, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi konaním alebo opomenutím (porušenie právnej povinnosti) a následkom (vzniknutou škodou). Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody (damnum emergens) alebo ušlého zisku (lucrum cessant) musí byť spôsobená bez pochybností práve porušením právnej povinnosti. Škoda ani porušenie právnej povinnosti ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade stranu, ktorej tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

24. Žalobcovia za škodu považovali zmenšenie hodnoty ich majetku v dôsledku neoprávneného prevodu vlastníckeho práva právnymi predchodcami žalovaných k pozemkom, o ktorých tvrdia, že sú ich vlastníckymi, pričom svoje vlastnícke právo odvodzujú od Výmeru o vlastníctve č. 4525/48-Ba, zo dňa zo dňa 21.8.1948, na základe ktorého boli ich právnym predchodcom pridelené pozemky zapísané v PKV parc. č. XXX/X, ktorým v súčasnosti (podľa geometrického plánu Ing. L. T., zo dňa 10.7.2013) zodpovedajú pozemky parc. XXXX/XXX o výmere 49 m² a parc. č. XXXX/XXX, o výmere 1.643 m² (ďalej len "sporné pozemky").

25. Odvolací súd konštatuje správnosť záverov súdu prvej inštancie založených na úvahe, že právni predchodcovia žalovaných neporušili žiadnu právnu povinnosť, ktorou by došlo k založeniu zodpovednostného vzťahu na náhradu škody voči žalobcom, resp. ich právnym predchodcom. Právni predchodcovia žalovaných v čase prevodov pozemkov vykonávali oprávnenia, ktoré im vyplývali z Osvedčenia o dedičstve sp. zn. D 996/02, Dnot 157/03 po zomrelej I. P., rod. T. zo dňa 8.10.2003 a Osvedčenia o dedičstve a D 783/03, Dnot 102/2003 po zomrelom I. P. zo dňa 8.10.2003, ktorým bol novoobjavený majetok po ich poručiťoch v dedičskom konaní riadne prejednaný; následne kataster nehnuteľností vykonal zápis týchto osvedčení do katastra nehnuteľností bez toho, aby zistil akúkoľvek nezrovnalosť s údajmi uvedenými v katastri nehnuteľností. Ak aj právni predchodcovia žalovaných nakladali s majetkom, ktorého vlastníckymi neboli, takéto konanie zakladá neplatnosť právneho úkonu, pri ktorom však k vzájomnému vysporiadaniu dochádza iba medzi jeho účastníkmi. Na margo uvedeného zároveň treba dodať, že vlastnícke právo žalobcov, resp. ich právnych predchodcov nebolo nikdy zapísané v pozemkovej knihe ani v katastri nehnuteľností. Súčasťou spisu sú ale listiny - výpisy z

PKV č. XXXX a PKV č. XXXX z ktorých vyplýva, že parcela č. XXX zapísaná v PKV č. XXXX, k.ú. H., bola zápisom zo dňa 29.10.1957, pod č.d. 4146, odčlenená do PKV č. XXXX; vlastníctvo k parcele č. XXX v celosti bolo zapísané v prospech Československého štátu. Bez ohľadu na to, že došlo k prededeniu sporných pozemkov právnymi predchodcami žalovaných, zápisy v pozemkovej knihe nesvedčia v prospech právnych predchodcov žalobcov; práve naopak, nasvedčujú tomu, že došlo k odňatiu prideleného majetku (§ 23 ods. 2 nar. č. 104/1945 Zb.). V tejto súvislosti nemôže ostať bez povšimnutia ani skutočnosť, že v dedičskom konaní po P. S.P. F.. XX.X.XXXX, W.. XX.XX.XXXX, ktoré bolo (po prvýkrát) prejednávané už v roku 1971 (sp. zn. D 196/71, ktorý je súčasťou dedičského spisu 38D 452/2011), E. S., manželka P. S.P., hoci bola priamou oprávnenou podľa Výmeru o vlastníctve pôdy č. 4525/48-Ba, zo dňa 21.8.1948, majetok pridelený podľa tohto výmeru, o ktorom nepochybne musela mať v čase prejednávania dedičstva vedomosť, nezahrnula - ako vyplýva zo zápisnice o predbežnom vyšetrení - do dedičstva po svojom manželovi a "spomenula" si naň až v roku 2011.

26. Odvolací súd súhlasí aj s názorom súdu prvej inštancie, že žalobcovia nepreukázali vznik škody. Hodnota, za ktorú právní predchodcovia žalobcov previedli sporné pozemky na tretie osoby nie je žiadnou škodou žalobcov; prevodom pozemkov nedošlo k zníženiu hodnoty ich majetku, pretože o tomto majetku tvrdia, že sú stále (aj v súčasnosti) jeho vlastníckmi a vlastníctvo preukazujú Výmerom o vlastníctve pôdy č. 4525/48-Ba, zo dňa 21.8.1948, ktorým boli sporné pozemky pridelené ich právnym predchodcom; navyiac, náhrada škody má vo vzťahu k žalobám slúžiacim na ochranu vlastníka iba subsidiárnu povahu a má svoje opodstatnenie tam, kde došlo k zničeniu, poškodeniu alebo znehodnoteniu veci samotnej, čo však vylučuje v danom prípade povaha veci; ak teda žalobcovia tvrdia, že sú vlastníckmi sporných pozemkov, musia sa prioritne domáhať určenia svojho vlastníckeho práva; rovnaký charakter má aj žaloba na určenie, že konkrétna vec patrí do dedičstva po poručiteľovi.

27. Nesplnenie čo i len jednej podmienky, ktorá je potrebná pre naplnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody má za následok stratu sporu. Z dôvodu, že v prejednávanej veci nie je daný základ nároku ako takého, ďalšie odvolacie námietky žalobcov uvádzané v podanom odvolaní sú bez právnej relevancie.

28. Na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku odvolací súd dodáva, že imanentnou súčasťou každého konania je aj preskúmanie legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju sporová strana nenamietala. To, že súd sa výslovne k vecnej legitímácii nevysloví neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal; ak sa súd zaoberal vecnou podstatou žaloby, implicitne rozhodoval aj o tom, že žalobca je aktívne vecne legitímovaný (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Vecná legitímácia vyjadruje stav vyplývajúci z hmotného práva, ktorý v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Strana sporu, ktorá je nositeľom tvrdeného hmotného práva alebo oprávnenia, má aktívnu vecnú legitímáciu; strana, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má pasívnu vecnú legitímáciu.

29. Aktívne legitímovaným na uplatnenie práva na náhradu škody je ten, komu bola porušením zmluvnej alebo právnej povinnosti spôsobená škoda; je povinnosťou žalobcu preukázať, že je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný nárok na náhradu škody. Aktívna legitímácia na uplatnenie práva na náhradu škody vyplýva z § 420 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Žalobcovia tvrdili, že ku škode došlo porušením ich vlastníckeho práva; aktívnu legitímáciu v konaní (vlastnícke právo k sporným pozemkom) odvodzovali od Výmeru o vlastníctve č. 4525/48-Ba, zo dňa zo dňa 21.8.1948, ktorým boli sporné pozemky pridelené ich právnym predchodcom.

30. Je nepochybné, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka). Uvedené však neznamená, že ktokoľvek kto sa považuje za dediča sa môže bez ďalšieho dovolávať nárokov, ktoré by mu prípadne z dedičstva vznikli. Úprava dedičského práva vychádza z princípu ingerencie štátu pri nadobúdaní dedičstva a predpokladá (okrem iného), že dedičstvo po každom poručiteľovi musí byť súdom prejednané a o ňom rozhodnuté. Ak je len jeden dedič, potvrdí mu súd, že dedičstvo nadobudol. Ak je viac dedičov, vyporiadajú sa na súde medzi sebou o dedičstve dohodou. Ak dohoda neodporuje zákonu alebo dobrým mravom, súd ju schváli. Ak nedôjde k dohode, súd potvrdí nadobudnutie dedičstva tým, ktorých dedičské právo bolo preukázané (§ 481 - § 483 Občianskeho zákonníka). Konanie o dedičstve začína aj bez návrhu a musí v ňom byť prejednaný aj taký majetok,

ktorý pri pôvodnom prejednaní a rozhodnutí o dedičstve nebol známy (nebol zistený). Podľa uznesenia súdu o potvrdení dedičstva alebo vyporiadaní dedičov sa nadobúda dedičstvo s účinnosťou ku dňu smrti poručiteľa. V dobe od smrti poručiteľa až do potvrdenia dedičstva alebo vyporiadania dedičov právoplatným uznesením súdu nemôže byť istota, s akým výsledkom konanie o dedičstve skončí (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 10.11.1999, sp. zn. 21 Cdo 1820/99). Výroky uznesenia súdu vydaného v dedičskom konaní, ktoré sa týkajú dedičského práva (určujú, kto je poručiteľovým dedičom) sú záväzné pre každého (podobne rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 31.1.2006, sp. zn. 30 Cdo 2953/2004). Otázka, kto je dedičom poručiteľa nemôže byť posudzovaná v inom ako dedičskom konaní, a to ani ako otázka prejudiciálna.

31. V konaní o dedičstve súd zároveň vychádza z obsahu verejných listín. Ak však zistí, že v katastri nehnuteľností je zapísaná ako vlastníka spornej nehnuteľnosti osoba iná ako poručiteľ, nemôže bez predloženia listiny preukazujúcej, že vlastníkom tejto nehnuteľnosti bol ku dňu svojej smrti poručiteľ, potvrdiť dedičovi nadobudnutie dedičstva k spornej veci. Teda v prípade, že poručiteľ bol objektívne vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je ale v katastri nehnuteľnosti evidovaná ako vlastníctvo inej osoby, je pre dediča už vzhľadom k prezumpcii správnosti práva evidovaného v katastri nehnuteľností potrebné dosiahnuť prejednanie nehnuteľnosti v dedičskom konaní. Listinou potvrdzujúcou vlastníctvo poručiteľa je rozsudok súdu, ktorým sa určuje, že konkrétna vec patrí do dedičstva po poručiteľovi. To platí bez ohľadu na to, či je dedičov viac alebo je jediný univerzálny dedič. Tento postup tak predchádza začatím konania o dodatočné prejednanie dedičstva práve vtedy, ak je tu aj iná (tretia) osoba, ktorá nie je dedičom a ktorá má za to, že je vlastníkom spornej veci. Spornosťou vlastníctva je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Iný postup dedičov by bol neprípustným obchádzaním konania o dedičstve. Ak teda vlastníctvo k pozemku podľa zápisu v katastri nehnuteľností svedčí tretej osobe, dedičia musia notárovi predložiť listinu preukazujúcu, že poručiteľ bol ku dňu svojej smrti vlastníkom tohto pozemku. Otázka vlastníctva poručiteľa, ktoré je sporné, nikdy nemôže byť riešená ako otázka prejudiciálna v inom konaní.

32. Vychádzajúc z predchádzajúcich záverov, i keď súd prvej inštancie zaoberajúc sa vecnou podstatou žaloby mal za to, že žalobcovia sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby, podľa názoru odvolacieho súdu im aktívna legitimácia nesvedčí. Žalobcovia odvodzujú svoje nároky voči žalovaným na podklade tvrdení, že ich právni predchodcovia - P. S. a E. S., nadobudli sporné pozemky na základe Výmeru o vlastníctve pôdy č. 4525/48-Ba, zo dňa 21.8.1948. Žalobcovia však ničím nepreukázali, že vlastníctvo k sporným pozemkom bolo riadne prejednané v dedičskom konaní, resp. že disponujú rozhodnutím súdu o určení, že sporné pozemky patria do dedičstva po ich poručiteľoch. Uplatňovanie akýchkoľvek nárokov, ktoré žalobcovia odvodzujú od vlastníctva k sporným pozemkom, ktoré neboli v dedičskom konaní riadne prejednané a nebolo o nich rozhodnuté, sú neprípustným obchádzaním dedičského konania, a sú iba domnelými nárokmi domnelých dedičov.

33. Odvolací súd napokon uvádza, že súčasťou spisu nie je ani doklad preukazujúci, že žalobcovia sú právnymi nástupcami, dedičmi, po E. S., F. X.X.XXXX, manželke P. S.. Súčasťou spisu je iba dedičský spis po P. S., nar. XX.X.XXXX, W.. XX.XX.XXXX. Žalobcovia tak nepreukázali ani len základný predpoklad tvrdenia, na ktorom založili svoju žalobu.

34. Odvolací súd záverom poznamenáva, že ani postavenie žalovaných ako dedičov a osoby zodpovedné za dlhy poručiteľa nespočíva iba na právnej skutočnosti, ktorou je smrť poručiteľa, ale je závislé od výsledku dedičského konania. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiteľovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu, z čoho potom vyplýva, že žalovaní nezodpovedajú za dlhy poručiteľov (Ing. H. P. a Ing. D. P.) spoločne a nerozdielne a v celej výške, ako sa domáhali žalobcovia, ale ich zodpovednosť má povahu deleného záväzku, t.j. každý z dedičov zodpovedá len v rozsahu ceny svojho dedičského podielu k cene celého dedičstva. Pohľadávka prípadných veriteľov sa tak rozkladá na jednotlivé dedičské podiely podľa výšky, ktorá nepresahuje výšku ceny nadobudnutého dedičstva. Preto dedič, ktorý nenadobudol z dedičstva žiaden majetok, v konaní nie je pasívne legitimovaný. Navyac otázka pasívnej legitimácie žalovaných 5/ a 6/ ostala v konaní úplne nezodpovedaná, keďže žiadnymi listinnými dôkazmi nie je preukázané ich právne nástupníctvo (zrejme) po Ing. D. P.. V tejto súvislosti odvolací súd pripomína, že pre kontradiktórne konanie ovládané dispozičným princípom je charakteristická procesná zodpovednosť strany za obsah podania. Súd nemôže z vlastnej iniciatívy aktívne dotvárať podanie strany, či "domýšľať si" existenciu alebo neexistenciu právnych vzťahov.

35. Na uvedenom základe neboli žalobcami uvádzané tvrdenia v odvolaní ďalej spôsobilé zmeniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, keď námietky uvádzané žalobcami odvolací súd nepovažoval za podstatné, t.j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade ich preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku; odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaným priznal proti žalobcom plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mali vo veci plný úspech.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).